

La madre Rea riesce ad evitare, con l'inganno, che il figlio Zeus venga eliminato dal padre Crono. Questi, infatti, aveva appreso da Urano e Gea che avrebbe perso il suo potere regale a causa di uno dei suoi figli: per tale motivo, non appena Rea gliene generava uno, lui lo inghiottiva. I versi di Esiodo intendono sottolineare l'astuzia di questa madre divina che, garantendo con l'inganno la salvezza al suo ultimo nato (Zeus era il più giovane dei figli di Crono, così come Crono lo era di Urano), contribuì alla realizzazione di un nuovo ordine del cosmo.

- Ῥεΐη δὲ δμηθεῖσα Κρόνω τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἴστίνη Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
455 ἴφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα νάει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνάν τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεΐα χθῶν.
460 καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὡς τις ἕκαστος
 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
 πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
465 καὶ κρατερῶ περ ἔοντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.
 τῷ ὃ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παῖδας ἔοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
470 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἐοῖο
 παίδων < θ' > οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
475 καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
 ἀμφὶ Κρόνω βασιλῆι καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ·
 πέμπαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
 ὀππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
480 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
 ἐνθά μιν ἴκτο φέρουσα θοῖν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρσὶ λαβοῦσα
 ἄνθρω ἐν ἠλιβάτω, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὕληεντι.
485 τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδη μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρων βασιλῆι.
 τὸν τότε ἔλων χεῖρεσσιν ἐὴν ἐσκάθθετο νηδύν,
 σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὡς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
490 λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρσὶ δαμάσσας
 τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἠϋξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
495 ὄν γόνον ἄψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλους ὑπο Παρνησσοῖο,
500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
λύσε δὲ πατροκασιγνήτους ὄλοῶν ὑπὸ δεσμῶν,
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσιφροσύνησιν·
οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
505 καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνοσ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.